

Zpět, vrací nás to zpět, vrací nás to zpět, vrací nás to zpět, vrací nás to zpět, vrací nás to zpět, vrací nás to zpět, vrací nás to zpět, vrací nás to zpět.

Figury posouvám po šachovnici osudu. Kladným nástrahám obloukem se vyhnu, v zakázaných zahradách, kam temný hlasy zvou, odolám. Chorobný touhy proudem unášen, je silnější než já.

R: Proč vrací nás to zpět, řeky minulých dnů. A hlava zeď proráží. Proč vrací nás to zpět, stopy čarovnejch snů, kde posedlost se vznáší.

Nehmotný kyvadla kolem nás levitují, odrazem zrcadla opačnej pól vytnou. Z mraveniště našich cest vyšlapaný jsou ty omamný, s lepší touhy bolestí vláčen, vrhám se do vody.

R: Proč vrací nás to zpět, řeky minulejch dnů a hlava zeď proráží. Proč vrací nás to zpět, stopy čarovnejch snů, kde posedlost se vznáší.

Tak kdy se poučíme řekni, dveře otevřem, snad po tisíci na zem klekni, sám sobě věznem.

R: Proč vrací nás to zpět, řeky minulejch dnů a hlava zeď proráží. Proč vrací nás to zpět, stopy čarovnejch snů, kde posedlost se vznáší.